

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/441/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112224719
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8112224719.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou, v právnej veci žalobcu : CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47234547, proti žalovaným : 1/ M. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, 2/ Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, o zaplatenie 4.325,78 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

žalovaní v 1. a 2.rade s ú p o v i n n í spoločne nerozdielne zaplatiť žalobcovi 4.253,51 eur spolu so 9 % ročným úrokom z omeškania od 19.06.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

žalovaní v 1. a 2.rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku 259,50 eur a titulom trov právneho zastúpenia 809,90 eur na účet jeho právneho zástupcu, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom na začatie konania podanom na tunajšom súde dňa 13.08.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade na zaplatenie spoločne a nerozdielne istiny 4.325,78 eur spolu s úrokmi z úverovej istiny 15,99 % zo sumy 3.967,52 eur od 05.06.2012 do zaplatenia a 9 % na úroku z omeškania ročne zo sumy 4.291,98 eur od 19.06.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 09.11.2012, č.k. 13Ro 274/12 proti, ktorému v zákonom stanovenej lehote podali žalovaní odôvodnený odpor. Vzhľadom na žalovanými podaný odpor doručený súdu, došlo ex lege v zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. k zrušeniu platobného rozkazu. Žalovaní v odpore namietali neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o úvere vzniesli námietku premlčania a navrhli žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, výsluchom žalovaných a listinnými dôkazmi návrhom, výpisom z obchodného registra, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, výpoveďou zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kópiou poukázanej sumy úveru, platobným rozkazom, odporom proti platobnému rozkazu, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov, potvrdením o prijatí splátok na úverovom prípade, oboznámením listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise tunajšieho súdu sp. zn. 15C 54/2012, návrhom, zápisnicou zo dňa 22.10.2013, prečítaním obsahu výpovede žalovanej v 1.rade, vyjadrením žalobcu zo dňa 30.10.2013 a ostatným obsahom spisu, pričom zistil tento skutkový stav :

Zo zmluvy označenej ako žiadosť/zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14.09.2009 vyplýva, že túto zmluvu uzatvorila žalovaná v 1.rade spolu so žalovaným v 2.rade, pričom obsahom záväzku žalobcu bolo poskytnúť v prospech žalovaných úver vo výške 6.000,- eur, s dohodnutou mesačnou splátkou 150,24 eur v počte 60 vždy k 15. dňu v mesiaci, RPMN 18,80 %, uvedenými celkovými nákladmi 3.014,40 eur a priemernou RPMN 20,33 %, ročnou úrokovou sadzobou 15,99 %. Prvá splátka bola splatná k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po poskytnutí úveru. Poplatok za uzatvorenie zmluvy nebol určený. Poplatok za správu úveru nebol určený, taktiež nebola určená sadzba poplatku za predčasné splnenie úveru dohodnutý bol súbor poistenia pre základné poistenie 2,99 %.

Žalobca podaním zo dňa 08.06.2012 oznámil žalovaným, že pre porušenie zmluvných podmienok vypovedal úverovú zmluvu v zmysle článku V.-5. Všeobecných podmienok spotrebiteľského úveru. Ku dňu účinnosti výpovede sa úver stal splatným v celom rozsahu a vyzval ich na úhradu z celkovej dlžnej sumy vo výške 4.325,78 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 3.967,52 eur dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 324,46 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 33,80 eur.

Podľa čl. V. bodu V. - 5. všeobecných zmluvných podmienok, výpoveď zmluvy o úvere, ako aj odstúpenia od nej je potrebné vykonať, formou doporučeného listu. Výpoveď je účinná okamihom jej doručenia druhej strane.

Žalovaná v 1.rade vo veci bola vypočítaná a poukazovala na neprimerané úroky 15,99 % a úroky, ktoré mali byť priznané iba do zo splatenia úveru. Taktiež poukazovala na to, že predmetná úverová zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy s termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t. j. nie uvedené dokedy má byť úver splatený. Taktiež, že v zmluve nie je uvedený rozpis, čo bude z mesačnej splátky uhrádzané. Mala za to že, zmluva neobsahuje údaj týkajúci sa konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako náležitosť § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľskom úvere. V ďalšom poukazovala na tú skutočnosť, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to nečitateľnosť písma všeobecných podmienok, dohodu o zrážkach zo mzdy, rozhodcovskú doložku, poplatok za správu úveru, zmluvnú pokutu, náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. V ďalšom poukazovala na to, že v roku 2011 prestali splácať tento spotrebiteľský úver a to z toho dôvodu, že tento chceli splatiť predčasne a jednorázovo. Žalobca listom zo dňa 16.11.2011 im zaslal vyčíslenie výšky zostávajúceho úveru do sumy 4.117,76 eur, s ktorou nesúhlasila, nakoľko mala zato, že sú požadované aj úroky za obdobie kedy už mal byť úver predčasne splatený. Mali záujem splatiť skutočnú výšku istiny úveru s alikvotnou časťou úroku.

Žalovaný v 2.rade plnom rozsahu súhlasil s výpoveďou žalovanej v 1.rade.

Žalobca sa vo veci vyjadril a poukázal na to, že podľa mesačného výkazu úverov poskytovaných v eurách a ich úrokové miery - v stave k 30.09.2009, priemerná ročná úroková sadzba pre obdobný typ úverov bola 14,75 %. Bol teda toho názoru, že úroková sadzba vo výške 15,99 % ročne, bola v danom čase a mieste uzatvárania úverového vzťahu s prihliadnutím na druh úveru, jeho výšku, dobu splatnosti a neexistujúce zabezpečenia, obvyklá a primeraná. Nesúhlasil s tvrdením žalovaných, že predmetný úrok z úveru mal byť do splatenia úveru a poukázal na ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úverov. Mal za to, že zmluvné strany sa dohodli na úrokovvej sadzbe vo výške 15,99 % ročne. Predmetná úverová sadzba bola uvedená v časti B /listovej strany predmetnej úverovej zmluvy. Podľa bodu III. - 4. - 1. Všeobecných úverových podmienok je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok. Podľa bodu III. - 4. - 1. Všeobecných úverových podmienok, použije sa splátka na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa sadzobníka poplatkov platného v deň čerpania úveru, vrátane čiastky určenej na úhradu poistného, pokiaľ je klient poistený, a splátku príslušnej časti úverovej istiny. Úrok z predmetnej úverovej istiny bol žalovaným účtovaný do momentu vstupu prípadu do vymáhania v informačnom systéme žalobcu t. j. do 04.06.2012. Následne žalobca žiadal zaviazať žalovaných na splatenie úroku z dlžnej úverovej istiny vo výške 15,99 % zo sumy 3.967,52 eur od 05.06.2012 do zaplatenia. Poukázal na to, že z predmetnej úverovej zmluvy je zrejmé, že mesačný poplatok za správu úveru pre predmetný úverový prípad dohodnutý nebol, respektíve bol 0,- eur. Súčasne poukázal na skutočnosť, že žalovaní sa predmetný záväzok zaviazali splatiť formou šesťdesiatich mesačných splátok úveru vo výške 150,24 eur s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 15.10.2009. Zároveň poukázal na plán amortizácie, z ktorého je zrejmé, aká časť tej ktorej mesačnej splátky úveru pripadá na uhradenie istiny, úroku a poistného. Vyčíslenie predčasného

splatenia dlžnej sumy zaslané žalovaným plne korešpondovalo s predloženými dôkazmi. Uplatňovaný nárok predstavoval zvyšok istiny, ktorej splatnosť nastala po tomto dátume, sumu vo výške 3.967,52 eur. K tejto sume pripočítal neuhradenú splátku splatnú do 15.11.2011 vo výške 150,24 eur, čo predstavuje výslednú čiastku 4.117,76 eur ako vyčíslený zostatok dlžnej sumy k tomuto dátumu. Žalobca taktiež poukázal na to, že v danom a prípade sa jednalo progresívny typ splácania úveru, to znamená, že úrok sa vypočítaval z nesplatennej úverovej istiny za poskytnuté obdobie, pričom úrok bol splatný každý mesiac. Z tohto dôvodu pri progresívnom splácaní úveru úrok je výšina začiatku splácania úveru a postupným uhrádzaním istiny, sa znižuje aj výška predmetného úroku. V tejto súvislosti poukázal na predložený plán amortizácie.

Zo spisu tunajšieho súdu pod sp.zn. 15C 54/2012, mal súd zistené, že v danej právnej veci sa žalovaní (v tejto právnej veci), ako žalobcovia sa domáhali určenia neplatnosti uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola obsahom predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14.09.2009, o ktorom ku dňu 05.11.2013 rozhodnuté nebolo.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa ust. § 52 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občianskeho zákonníka) v znení neskorších právnych predpisov (v znení účinnom ku dňu 14.09.2009) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odpata podstatne prevyšovať odpatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a sťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom v znení účinnom k 14.9.2009 spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/ 2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Predmetom konania je zaplatenie pohľadávky žalobcu voči žalovaným zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.09.2009. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 4 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='258/2001%20Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> z. č. 258/2001 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='258/2001%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch v znení platnom od 1.4.2008 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

Zákon o spotrebiteľských úveroch síce vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí v okamihu jej uzatvárania obsahovať všetky obsahové náležitosti, absenciu údajov v zmluve nemožno nahradiť dodatočne, pretože každý spotrebiteľ má dostať čas a príležitosť na to, aby mohol posúdiť, či navrhovaná úverová zmluva zodpovedá jeho potrebám a finančnej situácii. Informácia je pre spotrebiteľa významná, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či konkrétne číselne vyčíslený požadovaný úrok za úver je pre spotrebiteľa výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol vôbec schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. V danom prípade kľúčovým bolo posúdenie aplikácie ust. § 4 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='258/2001%20Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zák. č. 258/2001 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='258/2001%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch v znení platnom od 01.04.2008, ktorý požaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí, obsahovala: - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch síce ukladá dodávateľovi povinnosť, uviesť konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ale neuvádza, že tento údaj musí byť číselne vymedzený, keď tento je zrejmy z počet a termínov splátok.

Výška úveru, celkové náklady, počet mesačných a výška, boli pritom vopred stanovené, jasné, zrejme. Súd mal za to, že žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky ako úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej je zrejme z jej obsahu, že obsahovala tie náležitosti, ktoré boli pre žalobcov ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu v okamihu jej uzatvárania dostatočné, aby mohli posúdiť, či navrhovaná úverová zmluva zodpovedá ich potrebám a finančnej situácii. Na jej základe mohli posúdiť ekonomickosť poskytnutého úveru, či konkrétne číselne vyčíslený požadovaný úrok, ktorý bol v danom čase primeraný, za úver je pre nich výhodný, prijateľný, resp. vôbec posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver vyčíslený v sume 3.014,40 eur.

Čo sa týka ďalšieho, žalobca si neuplatňoval v tomto konaní zmluvnú pokutu, neuplatňoval si poplatok za vedenie úverového účtu, ani poplatok za uzatvorenie zmluvy o úvere, preto súd bližšie neskúmal prípadnú namietanú neplatnosť týchto zmluvných dojednaní vo všeobecných obchodných podmienkach, nakoľko táto sa žalobcov nijako nedotýkala (okrem uplatnených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, ktoré dojednania žalovaní naopak ani nenamietali).

Čo sa týka predmetného úveru, podľa potvrdenia o financovaní peňažných prostriedkov registrovaných na v predmetnej úverovej zmluvy bola dňa 24.09.2009 poskytnutá na účet klienta žalovaných suma 6.000,- eur. Podľa potvrdenia o prijatých splátkach registrovaných na predmetný úverový účet tieto žalovanými uhradené predstavovali spolu sumu 3906,24 eura ku dňu 15.11.2011, ktoré boli pravidelne žalovanými uhrádzané, vždy k 15., 16. alebo najneskôr 17. dňu toho - ktorého mesiaca od

15.10.2009 do 15.11.2011. Z uvedeného vyplýva, že na strane žalovaných išlo o disciplinovaných dlžníkov dodržiavajúcich až do 15.11.2011 dojednanie vyplývajúce z úverovej zmluvy.

Pokiaľ ide o námietky zo strany žalovanej v 1.rade, že mali záujem a žiadali poskytnúť zo strany žalobcu vyčíslenie zostávajúcej nesplatennej časti úveru, ktorá im bola poskytnutá, avšak jej vyčíslenie nepovažovali za správne, súd má za to, že jednoduchým prepočtom poskytnutej istiny úveru 6.000,- eur po odpočítaní splatenej časti, o ktorej prehľad zrejme mali, reps. pri dodržaní nijako náročnej evidencie mali mať, čo súd usúdil podľa pravidelnosti uhrádzaných splátok, vo výške 3.906,24 eur, mohli jednorazovo uhradiť, aspoň tento rozdiel prijatej hotovosti 6.000,- eur a vrátenej 3.906,24 eur, ktorý bezpochyby predstavoval istinu úveru bez úroku alebo iných poplatkov.

Žalobca, však po zosplatnení a nezaplatení zostávajúcej časti úveru žalovaných žaloval na istine 3.967,52 eur, 298,30 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 26,16 eur z titulu dlžného poistného z úveru, 33,80 eur z titulu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 15,99 % zo sumy 3.967,52 eur od 05.06.2012 až do zaplataenia a úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.291,98 eur od 19.06.2012 do zaplataenia.

Z predloženej amortizácie pohľadávky žalobcom mal súd zistené ku dňu 15.11.2011, kedy prestali žalovaní v 1. a 2.rade uhrádzať predmetný úver predstavovala istina úveru sumu 3.874,51 eur. K zosplatneniu úveru zo strany žalobcu došlo ku dňu 18.06.2012, súd preto zaviazal žalovaných v zmysle vyššie citovaného odôvodnenia na sumu istiny úveru vo výške 3.874,51 eur a úrok z úveru za obdobie od 15.12.2011 do 18.06.2012 t. j. do času kedy nastala predčasná splatnosť úveru vo výške 348,48 eur (podľa plánu amortizácie čl. spisu 15) a na sumu 30,52 eur, sumy predstavujúcej platby poistenia za mesiace od 15.12.2011 do 15.06.2012, spolu v sume 4.253,51 eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd zamietol uplatňovaný nárok titulom nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky. Podľa názoru súdu uvedením na zaplataenie nárokov spojených s vymáhaním pohľadávky len vo všeobecných obchodných podmienkach nie je splnený základný predpoklad platného dojednania a to jej písomná forma, nespĺnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, navyiac nie je zrejma špecifikácia tejto položky, teda aké náklady vznikli žalobcovi.

Čo sa týka uplatneného úroku z úveru uplatňovaného od 19.06.2012 do zaplataenia, súd má za to, že žalobca nad tento nárok nemá. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu s poukazom na vyššie citované zákonné stanovenia súd považoval za dôvodné žalobe vyhovieť okrem doby, do ktorej mali žalovaní platiť zmluvné úroky. Podľa žaloby si žalobca tento nárok uplatnil kapitalizovaný do 04.06.2012, a naďalej do budúca a to až do doby zaplataenia istiny. Podľa súdu je však táto doba limitovaná časovým trvaním do vyhlásenia splatnosti úveru. Úver mali žalovaní splatiť k 19.06.2012 (po vyhlásení predčasnej splatnosti) a do tejto doby aj platiť zmluvné úroky. Uvedenou problematikou sa zaoberal aj Krajský súd v Prešove, ktorý vo svojom rozsudku 6 Co 182/2011 zo dňa 18.09.2012 vyslovil tento právny názor: "pokiaľ si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej splatnosti nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop .....za čas po splatnosti úveru má teda veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecným záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom. Takýmto neprípustným navyšovaním úrokov z omeškania je aj právna konštrukcia navyšenia úrokov z omeškania o úroky za úver, napríklad zmluvnou podmienkou o platení úrokov za úver do zaplataenia a aj po splatnosti úveru, a teda počas omeškania. Úverové obdobie nie je podstatnou zložkou úveru, ale pokiaľ sa úver podmieňuje úverovým obdobím, zákonite nastáva zmluvne dohodnutá splatnosť úveru a ku dňu splatnosti má dlžník povinnosť zaplatiť úver a úroky .....ak preto žalobca argumentuje tým, že mu zmluva umožňuje uplatňovať súčasne tak úroky, ako aj úroky z omeškania z jednej a tej istej istiny, v tejto časti je zmluva pre rozpor so zákonom neplatná (§ 39 občianskeho zákonníka) .....odplatné úroky sankčnú povahu nemajú a uvedená konštrukcia je v rozpore s ratio legis, tak úrokov ako aj úrokov z omeškania a je preto neprijateľná".

Z týchto dôvodov súd zamietol žalobu vo vzťahu časti uplatňovaného úroku od 19.06.2012 do zaplataenia a priznal iba istinu, podľa plánu amortizácie v stave k 15.12.2011, úroky od 15.12.2011 do 15.06.2012 spolu v sume 348,48 eur a poistenie 30,25 eur za obdobie od od 15.12.2011 do 15.06.2012.

Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže na od sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis

Predmetnou žalobou si žalobca uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 19.06.2012 do zaplatenia.

Nakoľko žalobca preukázal, predmetnú zmluvu o úvere platne vypovedal, súd priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania z nezaplatenej istiny úveru splatnej ku dňu 19.06.2012 vo výške 9 % ročne zo sumy 4.253,51 eua do zaplatenia.

Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keďže žalobca bol neúspešný len nepatrnej časti, súd mu priznal plnú náhradu trov konania. Tieto predstavujú zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 259,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 809,90 eur. Žalobca, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom (spoločnosťou s ručením obmedzeným, poskytujúcou právne služby podľa zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov), vo svojom návrhu v tejto veci postupom podľa ust. § 151 ods.1 O.s.p. navrhol a vyčíslil svoj nárok na náhradu trov konania z titulu právneho zastúpenia spolu za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie - návrh na začatie konania, účasť na pojednávaní dňa 19.09.2013 a 05.11.2013) - s odmenou 4 x á 161,01 eur za jeden úkon právnej služby a s paušálnou náhradou režijných výdavkov 2 x á 7,63 eur 2 x 7,81 eur, t.j. celkom uplatnený nárok z titulu trov právneho zastúpenia 674,92 eur. Súd priznal z takto vyčísleného nároku v spojení s ust. § 22 ods.1, 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov aj daň z pridanej hodnoty v sadzbe 20 % -čo predstavuje 134,98 eur spolu 809,30 eur.

Podľa ust. § 10 ods.1 a súvisiacich ust. vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Súd nepriznal účtovanú náhradu za stratu času a hotové výdavky vychádzajúc z právnej úpravy v ust. § 142 O.s.p. v zmysle ktorého súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal a to s poukazom na nález Ústavného soudu sp. zn. II.ÚS 736/12, ze dne 02.10.2013. V zmysle ktorého „ Podľa čl. 37 odst. 2 Listiny má každý právo na právni pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení. Svobodu volby advokáta, plynoucí z takto vymezeného základního práva na právni pomoc, ovšem nelze vnímat jako zcela bezbřehou. V tomto řízení měli oba účastníci bydliště v Ostravě a spor se týkal rekonstrukce bytu nacházejícího se v Ostravě. Všechna jednání prvostupňová i odvolací se konala v Ostravě, přičemž o místní příslušnosti nebylo od samého počátku řízení nejmenších pochyb. Volba advokáta z úplně opačného konce republiky je proto nepřiměřená. Jelikož nešlo ani o spor nějakým způsobem mimořádně náročný či komplikovaný, což by mohlo takto zvláštní volbu advokáta stavět do jiného světla. V takovém případě měl soud aplikovat výkladové ustanovení § 2 o. s. ř., podle něhož soudy dbají mimo jiné na to, aby právním nebylo zneužíváno na úkor fyzických a právnických osob. Každopádně prostředky vynaložené vedlejší účastníci na přesun advokáta přes celou republiku v situaci, kdy jen v Ostravě působí desítky advokátů, které mohla oslovit, nebyly potřebnými k účelnému bránění jejich práv, jak to má na mysli § 142 odst. 1 o. s. ř. měla proto tento náklad nést ze svého.“

V danej právnej veci žalobca si zvolil právneho zástupcu so sídlom v Bratislave tento na základe substitučnej plnej moci splnomocnil na zastupovanie v konaní advokáta so sídlom v Spišskej Novej Vsi, pričom konanie bolo vedené v Prešove, súd mal teda zato, že pokiaľ právny zástupca žalobcu mal za to, že postačuje právne zastúpenie zabezpečené na základe substitučnej plnej moci, nič mu nebránilo v záujme účelnosti oslovit k účelnému bráneniu práva žalobcu právneho zástupcu so sídlom v Prešove. Pretože žalobca ktorému súd priznal náhradu trov konania, je v konaní právne zastúpený, platobným miestom na poukázanie priznanej sumy na náhradu trov a to v celom rozsahu je v zmysle ust. § 149 ods.1 O.s.p. účet (adresa sídla) jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.